

استاندارد حسابرسی ۵۷۰

تداوم فعالیت

(تجدید نظر شده ۱۴۰۱)

فهرست

بند	
	کلیات
۱	دامنه کاربرد
۲	مبنای حسابداری تداوم فعالیت
۳-۷	مسئولیت ارزیابی توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت
۸	تاریخ اجرا
۹	اهداف
	الزامات
۱۰-۱۱	روش‌های ارزیابی خطر و فعالیت‌های مرتبط
۱۲-۱۴	بررسی ارزیابی مدیران اجرایی
۱۵	دوره پس از ارزیابی مدیران اجرایی
۱۶	روش‌های حسابرسی لازم در صورت تشخیص رویدادها یا شرایط
۱۷-۲۰	نتیجه‌گیری‌های حسابرس
۲۱-۲۴	آثار نتیجه‌گیری‌های حسابرس بر گزارش وی
۲۵	اطلاع‌رسانی به ارکان راهبری
۲۶	تاخیر عمده در تایید صورت‌های مالی
	توضیحات کاربردی
ت-۱	دامنه کاربرد
ت-۲	مبنای حسابداری تداوم فعالیت
ت-۳ تا ت-۷	روش‌های ارزیابی خطر و فعالیت‌های مرتبط
ت-۸ تا ت-۱۲	بررسی ارزیابی مدیران اجرایی
ت-۱۳ و ت-۱۴	دوره پس از ارزیابی مدیران اجرایی
ت-۱۵ تا ت-۱۹	روش‌های حسابرسی لازم در صورت تشخیص رویدادها یا شرایط
ت-۲۰ تا ت-۲۳	نتیجه‌گیری‌های حسابرس
ت-۲۴ تا ت-۳۳	آثار نتیجه‌گیری‌های حسابرس بر گزارش وی

پیوست: مثال‌های تشریحی از گزارش حسابرس در ارتباط با تداوم فعالیت

این استاندارد باید همراه با استاندارد حسابرسی ۲۰۰ "اهداف کلی حسابرس مستقل و انجام حسابرسی طبق استانداردهای حسابرسی"

مطالعه شود.

استاندارد حسابرسی ۵۷۰

تداوم فعالیت

(تجدید نظر شده ۱۴۰۱)

کلیات

دامنه کاربرد

۱. در این استاندارد، مسئولیت‌های حسابرس در ارتباط با تداوم فعالیت در حسابرسی صورت‌های مالی و آثار نتیجه‌گیری‌های حسابرس بر گزارش وی مطرح می‌شود. (رک: بندت-۱)

مبنای حسابداری تداوم فعالیت

۲. طبق مبنای حسابداری تداوم فعالیت، صورت‌های مالی بر مبنای این فرض تهیه می‌شود که واحد تجاری، تداوم فعالیت دارد و در آینده قابل پیش‌بینی به فعالیت خود ادامه می‌دهد. صورت‌های مالی با مقاصد عمومی با بکارگیری مبنای حسابداری تداوم فعالیت تهیه می‌شود، مگر این که مدیران اجرایی قصد انحلال واحد تجاری یا توقف عملیات آن را داشته باشند، یا گزینه واقع‌بینانه دیگری پیش روی آنان نباشد. در مواردی که بکارگیری مبنای حسابداری تداوم فعالیت مناسب است، دارایی‌ها و بدهی‌ها بر این اساس ثبت می‌شوند که واحد تجاری قادر به بازیافت دارایی‌ها و تسویه بدهی‌ها در روال عادی عملیات تجاری خود می‌باشد. (رک: بندت-۲)

مسئولیت ارزیابی توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت

۳. طبق الزامات اکثر چارچوب‌های گزارشگری مالی، مدیران اجرایی و ارکان راهبری ملزم به ارزیابی توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت می‌باشند، و در عین حال ضوابطی را در خصوص موضوعات قابل توجه در این زمینه و موارد افشای مرتبط با تداوم فعالیت مقرر داشته‌اند. برای مثال، طبق استاندارد حسابداری ۱^۱، مدیران اجرایی ملزم به ارزیابی توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت می‌باشند.

۴. از آنجا که مبنای حسابداری تداوم فعالیت، همانگونه که در بند ۲ عنوان گردید، یک اصل بنیادی در تهیه صورت‌های مالی است، مدیران اجرایی برای تهیه صورت‌های مالی ملزم به ارزیابی توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت می‌باشند.

۵. ارزیابی مدیران اجرایی از توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت، مستلزم اعمال قضاوت در یک مقطع زمانی خاص، در مورد پیامدهای آتی رویدادها و شرایطی است که ذاتاً غیرقطعی (مبهم) می‌باشند. عوامل زیر برای قضاوت مدیران اجرایی درباره پیامدهای یاد شده مربوط تلقی می‌شوند:

- هر قدر وقوع رویدادها و شرایط مزبور یا پیامدهای آنها فاصله زمانی بیشتری با زمان حال داشته باشد، میزان ابهام مرتبط با پیامدهای آتی آن رویدادها یا شرایط به میزان قابل توجهی افزایش می‌یابد. به همین دلیل، چارچوب‌های گزارشگری

۱. استاندارد حسابداری ۱، "ارائه صورتهای مالی (تجدید نظر شده ۱۳۹۷)"

استاندارد حسابرسی ۵۷۰

تداوم فعالیت

(تجدید نظر شده ۱۴۰۱)

مالی که ارزیابی صریح مدیران اجرایی را الزامی کرده‌اند (نظیر استانداردهای حسابداری) دوره‌ای را که مدیران اجرایی ملزم به در نظر گرفتن همه اطلاعات در دسترس برای آن دوره می‌باشند، مشخص کرده‌اند.

- اندازه و پیچیدگی واحد تجاری، ماهیت و شرایط فعالیت و کسب و کار آن و میزان تأثیرپذیری واحد تجاری از عوامل برون‌سازمانی، همگی بر قضاوت درباره پیامدهای رویدادها یا شرایط مزبور اثر می‌گذارد.
- هرگونه قضاوت درباره آینده، بر اساس اطلاعات در دسترس در زمان قضاوت صورت می‌گیرد. رویدادهای بعدی می‌توانند به پیامدهایی منتهی شوند که متناقض یا در تعارض با قضاوت‌هایی است که در زمان انجام آن معقول و منطقی بوده است.

مسئولیت‌های حسابرس

۶. مسئولیت‌های حسابرس شامل کسب شواهد حسابرسی کافی و مناسب، و نتیجه‌گیری درباره مناسب بودن بکارگیری مبنای حسابداری تداوم فعالیت در تهیه صورت‌های مالی توسط مدیران اجرایی، و نتیجه‌گیری در خصوص وجود یا نبود ابهامی بااهمیت درباره توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت براساس شواهد حسابرسی کسب شده است. حتی اگر چارچوب گزارشگری مالی مورد استفاده در تهیه صورت‌های مالی، به صورت مشخص مدیران اجرایی را ملزم به ارزیابی توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت نکرده باشد، همچنان این مسئولیت به عهده حسابرس است.

۷. با وجود این، همان‌گونه که در استاندارد ۲۰۰^۱ مطرح شده است، آثار بالقوه محدودیت‌های ذاتی بر توانایی حسابرس در کشف تحریف‌های بااهمیت، در مواردی که رویدادها یا شرایط آتی می‌توانند مانع از ادامه فعالیت واحد تجاری شوند، بیشتر است. حسابرس نمی‌تواند اینگونه رویدادها یا شرایط آتی را پیش‌بینی کند. بنابراین، نبود هیچگونه اشاره‌ای به موارد ابهام مرتبط با تداوم فعالیت در گزارش حسابرس، نباید به عنوان تضمینی برای توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت محسوب شود.

تاریخ اجرا

۸. این استاندارد برای حسابرسی صورت‌های مالی که دوره مالی آنها از اول فروردین ۱۴۰۱ و پس از آن شروع می‌شود، لازم‌الاجراست.

اهداف

۹. اهداف حسابرس به شرح زیر است:

الف. کسب شواهد حسابرسی کافی و مناسب، و نتیجه‌گیری درباره مناسب بودن بکارگیری مبنای حسابداری تداوم فعالیت در تهیه صورت‌های مالی توسط مدیران اجرایی،

۱. استاندارد حسابرسی ۲۰۰، "اهداف کلی حسابرس مستقل و انجام حسابرسی طبق استانداردهای حسابرسی (تجدید نظر شده ۱۳۹۱)" بندهای ت-۴۸ و ت-۴۹

استاندارد حسابرسی ۵۷۰

تداوم فعالیت

(تجدید نظر شده ۱۴۰۱)

- ب. نتیجه گیری درباره وجود یا نبود ابهامی بااهمیت در ارتباط با رویدادها یا شرایطی که می توانند تردیدی عمده نسبت به توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت ایجاد کنند، بر مبنای شواهد حسابرسی کسب شده، و
- پ. گزارشگری طبق این استاندارد.

الزامات

روش های ارزیابی خطر و فعالیت های مرتبط

۱۰. حسابرس هنگام اجرای روش های ارزیابی خطر طبق الزامات استاندارد ۳۱۵^۱ باید وجود یا نبود رویدادها یا شرایطی را که می تواند تردیدی عمده نسبت به توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت ایجاد کنند، مورد توجه قرار دهد. در انجام این کار، حسابرس باید این موضوع را بررسی کند که آیا مدیران اجرایی پیش از وی، ارزیابی اولیه ای از توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت انجام داده اند یا خیر، و: (رک: بندهای ت-۳ تا ت-۶)

الف. اگر این ارزیابی اولیه توسط مدیران اجرایی انجام شده باشد، حسابرس باید با مدیران اجرایی درباره این ارزیابی مذاکره کند تا مشخص شود آیا مدیران اجرایی رویدادها یا شرایطی را که به تنهایی یا در مجموع می توانند تردیدی عمده نسبت به توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت ایجاد کنند، مشخص کرده اند یا خیر و در صورتی که پاسخ مثبت باشد، برنامه هایی که برای مقابله با این رویدادها یا شرایط تدارک دیده شده است مشخص شود، یا

ب. اگر این ارزیابی اولیه توسط مدیران اجرایی انجام نشده باشد، حسابرس باید با مدیران اجرایی درباره نحوه بکارگیری مبنای حسابداری تداوم فعالیت توسط آنان مذاکره کند و از مدیران اجرایی درباره وجود یا نبود رویدادها یا شرایطی که به تنهایی یا در مجموع می توانند تردیدی عمده نسبت به توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت ایجاد کنند، پرس و جو نماید.

۱۱. حسابرس باید در تمام مراحل حسابرسی نسبت به شواهد حسابرسی مرتبط با رویدادها یا شرایطی که می توانند تردیدی عمده نسبت به توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت ایجاد کنند، هشیار باشد. (رک: بند ت-۷)

بررسی ارزیابی مدیران اجرایی

۱۲. حسابرس باید ارزیابی مدیران اجرایی از توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت را مورد بررسی قرار دهد. (رک: بندهای ت-۸ تا ت-۱۲)

۱۳. حسابرس در بررسی ارزیابی مدیران اجرایی از توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت باید همان دوره ای را مورد بررسی قرار دهد که مدیران اجرایی طبق چارچوب گزارشگری مالی مربوط یا طبق قوانین و مقررات (در صورتی که قوانین و مقررات دوره ای

۱. استاندارد حسابرسی ۳۱۵، "تشخیص و ارزیابی خطرهای تحریف بااهمیت از طریق شناخت واحد تجاری و محیط آن (تجدید نظر شده ۱۳۹۳)" بند ۵.

استاندارد حسابرسی ۵۷۰

تداوم فعالیت

(تجدید نظر شده ۱۴۰۱)

طولانی تر را تصریح کرده باشد) از آن برای ارزیابی استفاده کرده‌اند. اگر ارزیابی مدیران اجرایی از توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت دوره‌ای کمتر از ۱۲ ماه پس از تاریخ صورت‌های مالی طبق تعریف استاندارد ۵۶۰، را در بر گیرد، حسابرس باید از مدیران اجرایی بخواهد دوره ارزیابی خود را حداقل به ۱۲ ماه پس از تاریخ صورت‌های مالی افزایش دهند. (رک: بندهای ت-۱۱ و ت-۱۲)

۱۴. حسابرس در بررسی ارزیابی مدیران اجرایی باید به این نکته توجه داشته باشد که آیا همه اطلاعات مرتبطی که وی در نتیجه اجرای روش‌های حسابرسی از آن آگاه شده، در این ارزیابی منظور شده است یا خیر.

دوره پس از ارزیابی مدیران اجرایی

۱۵. حسابرس باید درباره آگاهی مدیران اجرایی از رویدادها یا شرایط پس از دوره مورد ارزیابی آنان که می‌توانند تردیدی عمده نسبت به توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت ایجاد کنند، از مدیران اجرایی پرس و جو نماید. (رک: بندهای ت-۱۳ و ت-۱۴)

روش‌های حسابرسی لازم در صورت تشخیص رویدادها یا شرایط

۱۶. در صورت تشخیص رویدادها یا شرایطی که می‌توانند تردیدی عمده نسبت به توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت ایجاد کنند، حسابرس به منظور تعیین وجود یا نبود ابهامی بااهمیت در ارتباط با رویدادها یا شرایط مذکور باید با اجرای روش‌های حسابرسی لازم از جمله بررسی عوامل تخفیف‌دهنده، به گردآوری شواهد حسابرسی کافی و مناسب بپردازد. این روش‌ها باید شامل موارد زیر باشد: (رک: بند ت-۱۵)

الف. درخواست از مدیران اجرایی برای ارزیابی توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت، در مواردی که مدیران اجرایی قبلاً ارزیابی مذکور را انجام نداده‌اند.

ب. بررسی برنامه‌های اقدامات آتی مدیران اجرایی در ارتباط با ارزیابی تداوم فعالیت، از این بابت که آیا احتمال دارد پیامدهای این برنامه‌ها، وضعیت موجود را بهبود بخشد و همینطور از این بابت که آیا اجرای این برنامه‌ها در شرایط موجود، امکانپذیر است یا خیر. (رک: بند ت-۱۶)

پ. در مواردی که واحد تجاری، پیش‌بینی جریان‌های نقدی خود را تهیه کرده است، و تجزیه و تحلیل این پیش‌بینی، عاملی عمده در بررسی پیامدهای آتی رویدادها یا شرایط مؤثر بر ارزیابی برنامه‌های اقدامات آتی مدیران اجرایی است: (رک: بندهای ت-۱۷ و ت-۱۸)

۱. ارزیابی قابلیت اتکای داده‌های مورد استفاده در پیش‌بینی جریان‌های نقدی؛ و

۲. مشخص کردن وجود یا نبود پشتوانه کافی برای مفروضات زیربنای پیش‌بینی مذکور.

۱. استاندارد حسابرسی ۵۶۰، "رویدادهای پس از تاریخ صورتهای مالی (تجدید نظر شده ۱۳۹۶)"، بند ۵-الف.

استاندارد حسابرسی ۵۷۰

تداوم فعالیت

(تجدید نظر شده ۱۴۰۱)

- ت. بررسی اینکه آیا پس از تاریخ ارزیابی مدیران اجرایی، واقعیات یا اطلاعات بیشتری در دسترس قرار گرفته است یا خیر.
- ث. درخواست تاییدیه کتبی از مدیران اجرایی و، در صورت لزوم، ارکان راهبری در خصوص برنامه‌های اقدامات آتی آنان و امکانپذیر بودن این برنامه‌ها. (رک: بند ت-۱۹)

نتیجه‌گیری‌های حسابرس

۱۷. حسابرس باید این موضوع را مورد بررسی قرار دهد که آیا شواهد حسابرسی کافی و مناسبی در خصوص مناسب بودن بکارگیری مبنای حسابداری تداوم فعالیت برای تهیه صورت‌های مالی توسط مدیران اجرایی کسب شده است یا خیر و در مورد مناسب بودن بکارگیری این مبنا برای تهیه صورت‌های مالی نتیجه‌گیری کند.
۱۸. حسابرس بر اساس شواهد حسابرسی کسب شده باید در این خصوص نتیجه‌گیری کند که آیا به قضاوت وی، ابهامی بااهمیت ناشی از رویدادها یا شرایطی که به تنهایی یا در مجموع می‌توانند تردیدی عمده نسبت به توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت ایجاد کنند، وجود دارد یا خیر. ابهام بااهمیت در مواردی ایجاد می‌شود که میزان اثر بالقوه و احتمال وقوع آن، به اندازه‌ای است که به قضاوت حسابرس، افشای مناسب ماهیت و آثار ابهام برای تحقق موارد زیر ضروری باشد: (رک: بندهای ت-۲۰ و ت-۲۱)
- الف. در صورت بکارگیری یک چارچوب گزارشگری مالی ارائه منصفانه، ارائه منصفانه صورت‌های مالی، یا
- ب. در صورت بکارگیری یک چارچوب رعایت، گمراه کننده نبودن صورت‌های مالی.

کفایت افشا در صورت تشخیص رویدادها یا شرایط و وجود ابهامی بااهمیت

۱۹. اگر حسابرس به این نتیجه برسد که بکارگیری مبنای حسابداری تداوم فعالیت توسط مدیران اجرایی، اقدامی بجا است اما ابهام بااهمیتی درباره تداوم فعالیت وجود دارد، حسابرس باید مشخص کند که آیا موارد زیر در صورت‌های مالی به اندازه کافی و به صورت شفاف افشا شده‌اند یا خیر: (رک: بندهای ت-۲۱ و ت-۲۲)
- الف. رویدادها یا شرایط اصلی پدیدآورنده تردیدی عمده نسبت به توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت و برنامه‌های مدیران اجرایی برای مقابله با آن رویدادها یا شرایط؛ و
- ب. وجود ابهامی بااهمیت در ارتباط با رویدادها یا شرایطی که می‌توانند تردیدی عمده نسبت به توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت ایجاد کنند، و در نتیجه ممکن است واحد تجاری قادر به بازیافت دارایی‌ها و یا تسویه بدهی‌ها در روال عادی عملیات تجاری نباشد.

کفایت افشا در صورت تشخیص رویدادها یا شرایط و در صورت نبود ابهامی بااهمیت

۲۰. اگر حسابرس رویدادها یا شرایطی را تشخیص دهد که می‌توانند تردیدی عمده نسبت به توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت ایجاد کنند، اما حسابرس بر مبنای شواهد حسابرسی کسب شده به این نتیجه برسد که هیچگونه ابهام بااهمیتی وجود ندارد،

استاندارد حسابرسی ۵۷۰

تداوم فعالیت

(تجدید نظر شده ۱۴۰۱)

حسابرس باید از دیدگاه الزامات چارچوب گزارشگری مالی مربوط، کفایت اطلاعات افشا شده در صورت‌های مالی در خصوص این رویدادها یا شرایط را مورد ارزیابی قرار دهد. (رک: بندت-۲۳)

آثار نتیجه‌گیری‌های حسابرس بر گزارش وی

مناسب نبودن بکارگیری مبنای حسابداری تداوم فعالیت

۲۱. اگر صورت‌های مالی با بکارگیری مبنای حسابداری تداوم فعالیت تهیه شده باشد، اما به قضاوت حسابرس، بکارگیری مبنای مذکور در تهیه صورت‌های مالی نامناسب باشد، حسابرس باید اظهارنظر مردود ارائه کند. (رک: بندهای ت-۲۴ و ت-۲۵)

مناسب بودن بکارگیری مبنای حسابداری تداوم فعالیت، در صورت وجود ابهامی بااهمیت

افشای کافی موارد ابهام بااهمیت در صورت‌های مالی

۲۲. در صورت افشای کافی موارد ابهام بااهمیت در صورت‌های مالی، حسابرس باید اظهارنظر تعدیل‌نشده (مقبول) ارائه کند و گزارش حسابرس باید شامل بخش جداگانه‌ای با عنوان "ابهام بااهمیت در ارتباط با تداوم فعالیت" باشد که در آن: (رک: بندهای ت-۲۶ تا ت-۲۹ و ت-۳۲)

الف. به یادداشت توضیحی صورت‌های مالی که موارد مطرح‌شده در بند ۱۹ را افشا می‌کند، اشاره شده است،

ب. تصریح شود که این رویدادها یا شرایط نشان‌دهنده ابهامی بااهمیت است که تردیدی عمده نسبت به توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت ایجاد می‌کند و این مسئله بر اظهارنظر حسابرس تأثیری نداشته باشد.

افشای ناکافی ابهام بااهمیت در صورت‌های مالی

۲۳. اگر ابهام بااهمیت موردنظر حسابرس در صورت‌های مالی افشای کافی نشده باشد، حسابرس باید: (رک: بندهای ت-۳۰ تا ت-۳۲)

الف. طبق استاندارد ۷۰۵، حسب مورد، اظهارنظر مشروط یا اظهارنظر مردود ارائه کند.

ب. در بخش مبانی اظهارنظر مشروط یا اظهارنظر مردود تصریح کند که ابهام بااهمیتی وجود دارد که می‌تواند تردیدی عمده نسبت به توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت ایجاد کند و این موضوع به اندازه کافی در صورت‌های مالی افشا نشده است.

۱. استاندارد حسابرسی ۷۰۵، "اظهارنظرهای تعدیل شده در گزارش حسابرس مستقل (تجدید نظر شده ۱۴۰۱)"

استاندارد حسابرسی ۵۷۰

تداوم فعالیت

(تجدید نظر شده ۱۴۰۱)

مایل نبودن مدیران اجرایی به انجام ارزیابی یا گسترش دوره تحت پوشش ارزیابی

۲۴. اگر مدیران اجرایی با وجود درخواست حسابرِس، تمایلی به انجام ارزیابی یا گسترش دوره تحت پوشش آن نداشته باشند، حسابرِس باید آثار این مسئله را بر گزارش خود مورد توجه قرار دهد. (رک: بند ۳۳-ت)

اطلاع‌رسانی به ارکان راهبری

۲۵. حسابرِس باید رویدادها و شرایط مشخص شده‌ای را که می‌توانند تردیدی عمده نسبت به توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت ایجاد کنند به اطلاع ارکان راهبری واحد تجاری برساند، مگر اینکه تمام اعضای ارکان راهبری جزو مدیران اجرایی باشند^۱. این اطلاع‌رسانی باید شامل موارد زیر باشد:

الف. اینکه رویدادها یا شرایط مذکور، پدیدآورنده ابهامی بااهمیت می‌باشند یا خیر،

ب. اینکه بکارگیری مبنای حسابداری تداوم فعالیت توسط مدیران اجرایی برای تهیه صورت‌های مالی مناسب است یا خیر،

پ. کفایت موارد افشای مرتبط با تداوم فعالیت در صورت‌های مالی، و

ت. در صورت لزوم، آثار مسائل یادشده در بالا بر گزارش حسابرِس.

تاخیر عمده در تایید صورت‌های مالی

۲۶. اگر تایید صورت‌های مالی توسط مدیران اجرایی یا ارکان راهبری پس از تاریخ صورت‌های مالی با تأخیری عمده مواجه شود، حسابرِس در مورد دلایل این تأخیر پرس و جو خواهد کرد. اگر حسابرِس براین باور باشد که این تأخیر می‌تواند مرتبط با رویدادها یا شرایط مربوط به ارزیابی تداوم فعالیت باشد، حسابرِس باید روش‌های حسابرسی لازم به شرح مندرج در بند ۱۶ را اجرا کند و همچنین آثار نتیجه‌گیری خود درباره وجود ابهامی بااهمیت را به شرح مندرج در بند ۱۸ مورد توجه قرار دهد.

توضیحات کاربردی

دامنه کاربرد (رک: بند ۱)

۱-ت. در استاندارد ۷۰۱^۲، مسئولیت حسابرِس در خصوص اطلاع‌رسانی مسائل عمده حسابرسی مطرح شده است. در این استاندارد، تصریح شده است که در مواردی که استاندارد ۷۰۱ کاربرد دارد مسائل مربوط به تداوم فعالیت را می‌توان به عنوان مسائل

۱. استاندارد حسابرسی ۲۶۰، "اطلاع‌رسانی به ارکان راهبری"، بند ۱۳

۲. استاندارد حسابرسی ۷۰۱، "اطلاع‌رسانی مسائل عمده حسابرسی در گزارش حسابرِس مستقل"

استاندارد حسابرسی ۵۷۰

تداوم فعالیت

(تجدید نظر شده ۱۴۰۱)

عمده تلقی کرد و تاکید شده است که ابهامی بااهمیت درباره رویدادها یا شرایطی که می‌توانند تردیدی عمده نسبت به توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت ایجاد کنند ماهیتا جزو مسائل عمده حسابرسی محسوب می‌شود.

مبنای حسابداری تداوم فعالیت (رک: بند ۲)

ملاحظات خاص در واحدهای بخش عمومی

ت-۲. بکارگیری مبنای حسابداری تداوم فعالیت در واحدهای بخش عمومی نیز مسئله‌ای مربوط است. برای مثال، در استانداردهای حسابداری بخش عمومی، موضوع توانایی واحدهای بخش عمومی به ادامه فعالیت مطرح شده است.^۱ خطرهای مرتبط با تداوم فعالیت، برای مثال، می‌تواند به این دلیل بوجود آید که برخی واحدهای بخش عمومی با هدف کسب سود فعالیت می‌کنند که در این صورت حمایت دولت کاهش یافته یا متوقف می‌شود. به همین ترتیب، اینگونه خطرها می‌تواند از سیاست‌های خصوصی‌سازی ناشی شود، گرچه به این موارد محدود نمی‌شود. رویدادها یا شرایطی که می‌توانند تردیدی عمده نسبت به توانایی واحد بخش عمومی به ادامه فعالیت ایجاد کنند می‌توانند مواردی چون نبود دسترسی به منابع مالی برای ادامه فعالیت یا تأثیر تصمیمات سیاسی بر ارائه خدمات توسط واحد بخش عمومی باشند.

روش‌های ارزیابی خطر و فعالیت‌های مرتبط

رویدادها یا شرایطی که می‌توانند تردیدی عمده نسبت به توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت ایجاد کنند (رک: بند ۱۰)

ت-۳. در ادامه، نمونه‌هایی از رویدادها یا شرایطی که می‌توانند به تنهایی یا در مجموع، تردیدی عمده نسبت به توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت ایجاد کنند، فهرست شده است. این فهرست، جامعیت ندارد و وجود یک یا چند مورد آن لزوماً به معنای وجود ابهامی بااهمیت نیست.

مالی

- فزونی جمع بدهی‌ها بر جمع دارایی‌ها یا فزونی بدهی‌های جاری بر دارایی‌های جاری.
- نزدیک شدن به سررسید تسهیلات مالی با شرایط غیر قابل تغییر که دورنمای واقع بینانه‌ای برای پرداخت یا تمدید آنها وجود ندارد یا اتکای بیش از حد بر تسهیلات مالی کوتاه مدت برای تأمین مالی دارایی‌های غیرجاری.
- نشانه‌های قطع حمایت مالی اعتباردهندگان.
- منفی شدن جریان‌های نقدی حاصل از فعالیت‌های عملیاتی، طبق صورت‌های مالی تاریخی یا پیش‌بینی شده.
- نامطلوب بودن نسبت‌های مالی مهم.

۱. استاندارد حسابداری بخش عمومی شماره ۱، "نحوه ارائه صورتهای مالی"، بندهای ۴۱-۳۸

استاندارد حسابرسی ۵۷۰

تداوم فعالیت

(تجدید نظر شده ۱۴۰۱)

- زیانهای عمده عملیاتی یا کاهش عمده در ارزش دارایی‌های مورد استفاده در ایجاد جریان‌های نقدی.
- به تعویق افتادن پرداخت سود سهام یا توقف در پرداخت آن.
- ناتوانی در پرداخت بدهی‌ها در سررسید.
- ناتوانی در رعایت شرایط مقرر در قراردادهای تسهیلات مالی.
- تغییر در شرایط خرید کالا و خدمات از اعتباری به نقدی.
- ناتوانی در تأمین منابع مالی لازم برای تولید و عرضه محصول جدید یا سایر سرمایه‌گذاریهای ضروری.

عملیاتی

- قصد مدیریت برای انحلال یا توقف عملیات واحد تجاری.
- از دست دادن مدیران کلیدی بدون جایگزینی آنان.
- از دست دادن بازار عمده فروش محصولات، مشتری (مشتریان) اصلی، حق استفاده از مجوز یا امتیاز ساخت یا پروانه فعالیت، یا تأمین‌کننده اصلی کالا و خدمات.
- مشکلات کارگری.
- کمبود تجهیزات حساس.
- ظهور رقبای جدید و بسیار موفق.

سایر

- عدم رعایت الزامات مربوط به کفایت سرمایه یا سایر الزامات قانونی ناظر بر بانکها و سایر مؤسسات اعتباری.
- وجود دعاوی حقوقی در جریان علیه واحد تجاری که در صورت صدور رأی علیه واحد تجاری، تحمل نتایج آن احتمالاً خارج از توان واحد تجاری است.
- ایجاد تغییراتی در قوانین، مقررات یا سیاست‌های دولت که انتظار می‌رود آثار منفی بر واحد تجاری داشته باشد.
- بروز حوادثی که بیمه نشده‌اند یا از پوشش بیمه‌ای کافی برخوردار نیستند.
- شدت آثار اینگونه رویدادها یا شرایط را اغلب می‌توان توسط عوامل دیگری کاهش داد. برای مثال، آثار ناشی از ناتوانی واحد تجاری در پرداخت به موقع بدهی‌های خود می‌تواند با برنامه‌های مدیران اجرایی برای تأمین جریان‌های نقدی کافی

استاندارد حسابرسی ۵۷۰

تداوم فعالیت

(تجدید نظر شده ۱۴۰۱)

از طرق دیگر نظیر فروش دارایی‌ها، استمهال تسهیلات مالی یا افزایش سرمایه، تعدیل شود. به همین ترتیب، اثر از دست دادن یک تأمین کننده اصلی کالا و خدمات می‌تواند از طریق دسترسی به دیگر منابع تأمین کالا و خدمات کاهش یابد.

ت-۴. روش‌های ارزیابی خطر، که در بند ۱۰ الزامی شده است، به حسابرس در تعیین اینکه آیا استفاده مدیران اجرایی از مبنای حسابداری تداوم فعالیت می‌تواند مسئله‌ای مهم باشد یا خیر، و همچنین تعیین آثار آن بر برنامه‌ریزی حسابرسی کمک می‌کند. بکارگیری این روش‌ها امکان مذاکرات به موقع و مفصل‌تر با مدیران اجرایی شامل بحث درباره برنامه‌های مدیران اجرایی و حل و فصل مسائل مشخص شده در ارتباط با تداوم فعالیت را فراهم می‌آورد.

ملاحظات خاص واحدهای تجاری کوچک (رک: بند ۱۰)

ت-۵. اندازه واحد تجاری می‌تواند بر توانایی آن برای تحمل شرایط نامساعد و غلبه بر آنها تأثیر بگذارد. واحدهای تجاری کوچک ممکن است قادر به عکس‌العمل سریع برای بهره‌برداری از فرصت‌ها باشند ولی ذخایر کافی برای پایدار کردن عملیات نداشته باشند.

ت-۶. شرایطی که در واحدهای تجاری کوچک اهمیت ویژه‌ای دارند شامل خطر توقف پشتیبانی بانکها و حامیان مالی واحد تجاری همراه با خطر از دست دادن تأمین کنندگان اصلی کالا و خدمات، مشتری (مشتریان) اصلی، کارکنان کلیدی، یا حق استفاده از مجوز یا امتیاز ساخت یا پروانه فعالیت می‌باشد.

هشیار بودن در تمام مراحل حسابرسی نسبت به شواهد حسابرسی مرتبط با رویدادها یا شرایط (رک: بند ۱۱)

ت-۷. طبق استاندارد ۳۱۵، در مواردی که با کسب شواهد حسابرسی بیشتر در جریان حسابرسی، ارزیابی حسابرس از خطر تحت تأثیر قرار می‌گیرد، حسابرس ملزم است در ارزیابی خود از خطر تحریف بااهمیت تجدیدنظر کند و بر همین اساس روش‌های حسابرسی برنامه‌ریزی شده را تعدیل نماید. اگر رویدادها یا شرایطی که می‌توانند تردیدی عمده نسبت به توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت ایجاد کنند، پس از ارزیابی خطر توسط حسابرس مشخص شده باشند، علاوه بر اجرای روش‌های حسابرسی مذکور در بند ۱۶ ممکن است بازنگری ارزیابی حسابرس از خطرهای تحریف بااهمیت ضرورت داشته باشد. وجود چنین رویدادها یا شرایطی همچنین می‌تواند ماهیت، زمان‌بندی اجرا و میزان روش‌های حسابرسی لازم در برخورد با خطرهای ارزیابی شده را تحت تأثیر قرار دهد. استاندارد ۳۳۰ الزامات و رهنمودهایی را در خصوص این مسئله مقرر کرده است.

۱. استاندارد حسابرسی ۳۳۰، "برخوردهای حسابرس با خطرهای ارزیابی شده (تجدیدنظر شده ۱۳۹۳)"

استاندارد حسابرسی ۵۷۰

تداوم فعالیت

(تجدید نظر شده ۱۴۰۱)

بررسی ارزیابی مدیران اجرایی

ارزیابی مدیران اجرایی و تجزیه و تحلیل پشتوانه آن و بررسی آنها توسط حسابرس (رک: بند ۱۲)

ت - ۸. ارزیابی مدیران اجرایی از توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت، بخش اصلی بررسی حسابرس از بکارگیری مبنای حسابداری تداوم فعالیت توسط مدیران اجرایی است.

ت - ۹. حسابرس در قبال تجزیه و تحلیل پشتوانه ارزیابی در صورتی که توسط مدیران اجرایی ارائه نشود، مسئولیتی برای رفع نواقص پشتوانه ارزیابی ندارد. با وجود این، در برخی شرایط، عدم ارائه تجزیه و تحلیل تفصیلی به عنوان پشتوانه ارزیابی مدیران اجرایی ممکن است مانع از نتیجه گیری حسابرس در خصوص مناسب بودن یا نبودن بکارگیری مبنای حسابداری تداوم فعالیت توسط مدیران اجرایی در شرایط مذکور نشود. برای مثال، در مواردی که سابقه عملیات سود آور و دسترسی آسان به منابع مالی وجود دارد، مدیران اجرایی می توانند ارزیابی خود را بدون تجزیه و تحلیل تفصیلی انجام دهند. اگر سایر روش های حسابرسی، حسابرس را برای نتیجه گیری نسبت به مناسب بودن بکارگیری مبنای حسابداری تداوم فعالیت در تهیه صورت های مالی در شرایط مذکور، به اندازه کافی مجاب کند، در اینگونه موارد ممکن است بررسی حسابرس از مناسب بودن ارزیابی مدیران اجرایی بدون اجرای روش های تفصیلی صورت گیرد.

ت - ۱۰. در سایر شرایط، بررسی ارزیابی مدیران اجرایی از توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت، مطابق الزام بند ۱۲، می تواند شامل بررسی فرآیند طی شده توسط مدیران اجرایی برای ارزیابی، بررسی مفروضات مبنای ارزیابی و برنامه های مدیران اجرایی برای اقدامات آتی و عملی بودن برنامه ها در شرایط موجود باشد.

ملاحظات خاص واحدهای تجاری کوچک (رک: بندهای ۱۲ و ۱۳)

ت - ۱۱. در بسیاری از موارد، مدیران اجرایی واحدهای تجاری کوچک ممکن است ارزیابی مفصلی از توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت انجام نداده باشند، اما در عوض ممکن است بر آگاهی عمیق خود از کسب و کار مورد نظر و چشم اندازهای آتی مورد انتظار تکیه کنند. با همه اینها، طبق الزامات این استاندارد، حسابرس ملزم است ارزیابی مدیران اجرایی از توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت را مورد بررسی قرار دهد. در واحدهای تجاری کوچک، مذاکره با مدیران اجرایی درباره تأمین مالی بلند مدت و میان مدت می تواند سودمند واقع شود، مشروط بر آنکه، ادعاهای مدیران اجرایی به پشتوانه شواهد مستند و کافی تأیید شود و مغایر با شناخت حسابرس از واحد تجاری نباشد. بنابراین، الزام مندرج در بند ۱۳ مبنی بر درخواست حسابرس از مدیران اجرایی برای گسترش دوره ارزیابی ممکن است، از طریق مذاکره، پرس و جو و واریسی مستندات عملیاتی شود؛ برای مثال، قراردادهای یا سفارشهای فروش مربوط به سال(های) بعد، از نظر عملی بودن آنها ارزیابی شود و یا به ترتیب دیگری تأیید گردد.

ت - ۱۲. در واحدهای تجاری کوچک، حمایت مستمر مدیر-مالک اغلب برای تداوم فعالیت این قبیل واحدها حایز اهمیت است. در مواردی که یک واحد تجاری کوچک، با استقراض هنگفت از مدیر-مالک، تأمین مالی شده باشد، بازپس نگرفتن این وجوه از واحد تجاری می تواند مسئله ای حایز اهمیت باشد. برای مثال، تداوم فعالیت یک واحد تجاری کوچک که با مشکلات مالی مواجه است می تواند به این مسئله بستگی داشته باشد که مدیر-مالک موافقت کند اولویت تسویه وام های پرداختی وی به واحد تجاری در

استاندارد حسابرسی ۵۷۰

تداوم فعالیت

(تجدید نظر شده ۱۴۰۱)

مقایسه با وام‌های دریافتی واحد تجاری از بانکها و سایر اعتباردهندگان و به نفع آنان در نوبت بعدی یا اولویت پایتتری قرار گیرد یا مدیر-مالک برای تضمین وام‌های بانکی واحد تجاری، دارایی‌های شخصی خود را به عنوان وثیقه در رهن بانک قرار دهد. در چنین شرایطی، حسابرس می‌تواند شواهد مستند مناسبی را در خصوص اولویت تسویه وام یا تضامین شخصی مدیر-مالک کسب کند. در مواردی که واحد تجاری به حمایت بیشتر مدیر-مالک وابسته است، حسابرس می‌تواند توانایی مدیر-مالک را برای ایفای تعهداتش براساس توافقنامه مبنای حمایت مورد بررسی قرار دهد. افزون بر این، حسابرس می‌تواند از مدیر-مالک بخواهد تاییدیه‌ای کتبی در خصوص قیود و شروط این توافقنامه و قصد یا اطلاع وی از این موضوع ارائه نماید.

دوره پس از ارزیابی مدیران اجرایی (رک: بند ۱۵)

ت-۱۳. مطابق الزام بند ۱۱، حسابرس باید نسبت به امکان وقوع رویدادهای شناخته‌شده، اعم از برنامه‌ریزی شده یا نشده یا شرایطی که ممکن است پس از دوره تحت پوشش ارزیابی مدیران اجرایی واقع شود و می‌تواند مناسب بودن بکارگیری مبنای حسابداری تداوم فعالیت را در تهیه صورت‌های مالی زیر سوال ببرد، هشیار باشد. از آنجا که هر قدر رویدادها یا شرایط به آینده دورتری مربوط باشند، میزان ابهام مرتبط با پیامدهای آنها افزایش می‌یابد، در بررسی اینگونه رویدادها یا شرایط، پیش از آنکه حسابرس انجام اقدامات بیشتر را مورد توجه قرار دهد باید نشانه‌های مسائل مرتبط با تداوم فعالیت قابل ملاحظه باشد. اگر وجود چنین رویدادها یا شرایطی تشخیص داده شوند، حسابرس ممکن است ضروری بداند که از مدیران اجرایی بخواهد اهمیت بالقوه آن رویدادها یا شرایط را بر ارزیابی خود از توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت مورد بررسی قرار دهند. در این شرایط، روش‌های مطرح شده در بند ۱۶ کاربرد دارند.

ت-۱۴. غیر از پرس و جو از مدیران اجرایی، حسابرس مسئولیتی برای اجرای سایر روش‌های حسابرسی به منظور تشخیص رویدادها یا شرایطی که می‌توانند تردید عمده نسبت به توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت در دوره‌ای فراتر از دوره ارزیابی شده توسط مدیران اجرایی ایجاد کنند، به عهده ندارد. همان‌گونه که در بند ۱۳ عنوان گردید، دوره ارزیابی مدیران اجرایی حداقل ۱۲ ماه پس از تاریخ صورت‌های مالی است.

روش‌های حسابرسی لازم در صورت تشخیص رویدادها یا شرایط (رک: بند ۱۶)

ت-۱۵. روش‌های حسابرسی سودمند برای انجام الزام مندرج در بند ۱۶ می‌تواند شامل موارد زیر باشد:

- تجزیه و تحلیل و مذاکره با مدیران اجرایی درباره پیش‌بینی جریان‌های نقدی، سود و دیگر پیش‌بینی‌های مالی مربوط.
- تجزیه و تحلیل و مذاکره درباره آخرین صورت‌های مالی میان دوره‌ای در دسترس واحد تجاری.
- مطالعه شرایط قراردادهای تسهیلات مالی دریافتی و انتشار اوراق مشارکت و تعیین موارد احتمالی نقض آنها.
- مطالعه صورت‌جلسات مجامع عمومی صاحبان سهام، هیئت مدیره و کمیته‌های ذیربط واحد تجاری به منظور یافتن نکات مطرح شده در خصوص مشکلات تأمین مالی.

استاندارد حسابرسی ۵۷۰

تداوم فعالیت

(تجدید نظر شده ۱۴۰۱)

- پرس و جو از مشاور حقوقی واحد تجاری درباره وجود دعاوی حقوقی و ادعاهای مطرح شده علیه واحد تجاری و معقول بودن ارزیابی مدیران اجرایی از پیامد و برآورد آثار مالی آنها.
- تایید وجود، وجاهت قانونی و قابلیت اجرای توافقات انجام شده با اشخاص وابسته و اشخاص ثالث برای حمایت مالی از واحد تجاری و تداوم آن و ارزیابی توانایی مالی این اشخاص در تأمین وجوه مورد نیاز واحد تجاری.
- ارزیابی برنامه‌های واحد تجاری در خصوص سفارش‌های باز (انجام نشده) مشتریان.
- اجرای روش‌های حسابرسی مربوط به رویدادهای پس از تاریخ صورت‌های مالی به منظور تشخیص رویدادهایی که توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت را کاهش می‌دهد یا به هر ترتیب آن را تحت تأثیر قرار می‌دهد.
- تایید وجود، شرایط و کفایت امکانات استقراض.
- کسب گزارشهای موجود در خصوص اقدامات مراجع نظارتی و بررسی آنها.
- تعیین کفایت حمایت از برنامه‌های فروش، واگذاری یا کنارگذاری دارایی‌ها.

ارزیابی برنامه‌های مدیران اجرایی برای اقدامات آتی (رک: بند ۱۶-ب)

ت-۱۶. ارزیابی برنامه‌های تدارک دیده‌شده توسط مدیران اجرایی در قالب اقدامات آتی می‌تواند شامل پرس و جو از مدیران اجرایی درباره این اقدامات نظیر نقد کردن دارایی‌ها، استقراض یا تجدید ساختار بدهی‌ها، کاهش یا به تاخیر انداختن مخارج، یا افزایش سرمایه باشد.

دوره ارزیابی مدیران اجرایی

ت-۱۷. علاوه بر روش‌های الزامی شده در بند ۱۶-پ، حسابرس ممکن است مقایسه‌های زیر را انجام دهد:

- اطلاعات مالی پیش‌بینی شده مربوط به دوره‌های اخیر با اطلاعات عملکرد آن دوره‌ها.
- اطلاعات مالی پیش‌بینی شده دوره جاری با اطلاعات عملکرد تا تاریخ بررسی.

ت-۱۸. در مواردی که مفروضات مدیران اجرایی شامل حمایت مستمر اشخاص ثالث از طریق پذیرش اولویت پایینتر در تسویه مطالبات آنها نسبت به سایرین، تعهد به تزریق بیشتر وجوه و منابع مالی، یا ضمانت واحد تجاری است و چنین حمایت‌هایی برای توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت حایز اهمیت باشد، حسابرس ممکن است نیاز به درخواست تاییدیه کتبی از اشخاص ثالث (از جمله کسب تاییدیه در مورد قیود و شروط توافقات پشتوانه این حمایتها) را مورد توجه قرار دهد و شواهد لازم در خصوص توانایی این اشخاص برای انجام چنین حمایت‌هایی را کسب نماید.

استاندارد حسابرسی ۵۷۰

تداوم فعالیت

(تجدید نظر شده ۱۴۰۱)

تاییده کتبی (رک: بند ۱۶-ث)

ت-۱۹. حسابرس ممکن است مناسب بداند که تاییده کتبی خاصی را فراتر از الزام مندرج در بند ۱۶ به عنوان پشتوانه شواهد حسابرسی کسب شده در خصوص برنامه‌های مدیران اجرایی برای اقدامات آتی در ارتباط با ارزیابی تداوم فعالیت و عملی بودن این برنامه‌ها کسب کند.

نتیجه‌گیری‌های حسابرس

وجود ابهام با اهمیت در ارتباط با رویدادها یا شرایطی که می‌توانند تردیدی عمده نسبت به توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت ایجاد کنند (رک: بندهای ۱۸ و ۱۹)

ت-۲۰. کاربرد اصطلاح "ابهام با اهمیت" در استاندارد حسابداری ۱، به ابهامات مربوط به رویدادها یا شرایطی اشاره دارد که می‌توانند تردیدی عمده نسبت به توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت ایجاد کنند و باید در صورت‌های مالی افشا شوند.

کفایت افشا در مواردی که وجود اینگونه رویدادها و شرایط مشخص شده است و ابهامی با اهمیت وجود دارد

ت-۲۱. طبق بند ۱۸، ابهام با اهمیت در مواردی به وجود می‌آید که میزان آثار بالقوه رویدادها یا شرایط و احتمال وقوع آنها به گونه‌ای باشد که افشای مناسب آنها برای دستیابی به ارائه منصفانه (در چارچوب‌های ارائه منصفانه) یا گمراه کننده نبودن صورت‌های مالی (در چارچوب‌های رعایت) ضروری باشد. طبق بند ۱۸، حسابرس ملزم به نتیجه‌گیری در مورد وجود یا نبود اینگونه موارد ابهام با اهمیت است، صرف نظر از اینکه آیا چارچوب گزارشگری مالی مربوط آن را تعریف می‌کند یا خیر و در صورت ارائه تعریفی از ابهام با اهمیت، نحوه تعریف آن در چارچوب مذکور چگونه است.

ت-۲۲. طبق بند ۱۹، حسابرس ملزم به تعیین این موضوع است که آیا اطلاعات افشا شده در صورت‌های مالی، مسائل مطرح شده در بند ۱۹ را پوشش می‌دهد یا خیر. همچنین حسابرس باید مشخص کند که آیا اطلاعات افشا شده در مورد ابهام با اهمیت با توجه به الزامات چارچوب گزارشگری مالی مربوط کفایت دارد یا خیر.

کفایت افشا در مواردی که وجود اینگونه رویدادها یا شرایط مشخص شده است، اما ابهامی با اهمیت وجود ندارد (رک: بند ۲۰)

ت-۲۳. حتی در مواردی که هیچگونه ابهام با اهمیتی وجود ندارد، حسابرس طبق بند ۲۰ باید این موضوع را مورد بررسی قرار دهد که آیا بر مبنای الزامات چارچوب گزارشگری مربوط، افشای کافی در صورت‌های مالی در خصوص رویدادها یا شرایطی که می‌توانند تردید عمده نسبت به توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت ایجاد کنند، صورت گرفته است یا خیر. در چارچوب گزارشگری مالی مربوط، ممکن است افشای موارد زیر الزامی شده باشد:

• رویدادها یا شرایط اصلی،

• ارزیابی مدیران اجرایی از میزان اهمیت رویدادها یا شرایط مذکور در ارتباط با توانایی واحد تجاری در ایفای تعهداتش،

• برنامه‌های مدیران اجرایی برای کاهش اثر رویدادها یا شرایط مذکور، یا

• قضاوت‌های عمده مدیران اجرایی که در راستای ارزیابی توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت انجام شده است.

استاندارد حسابرسی ۵۷۰

تداوم فعالیت

(تجدید نظر شده ۱۴۰۱)

آثار نتیجه‌گیری‌های حسابرس بر گزارش وی

مناسب نبودن بکارگیری مبنای حسابداری تداوم فعالیت (رک: بند ۲۱)

ت-۲۴. اگر صورت‌های مالی با بکارگیری مبنای حسابداری تداوم فعالیت تهیه شده باشد، اما به قضاوت حسابرس، بکارگیری آن در تهیه صورت‌های مالی مناسب نباشد، حسابرس باید نسبت به صورت‌های مالی نظر مردود اظهار کند، صرف نظر از اینکه در خصوص مناسب بودن بکارگیری این فرض، افشای مناسبی در صورت‌های مالی صورت گرفته است یا خیر.

ت-۲۵. در مواردی که استفاده از مبنای حسابداری تداوم فعالیت در شرایط موجود مناسب نیست، مدیران اجرایی ملزم به تهیه صورت‌های مالی بر اساس مبنای تصفیه می‌باشند. در این شرایط اگر حسابرس چنین نتیجه‌گیری کند که مبنای تصفیه در شرایط موجود قابل پذیرش است، حسابرس می‌تواند حسابرسی صورت‌های مالی تهیه شده با بکارگیری مبنای تصفیه را انجام دهد. حسابرس ممکن است بتواند نسبت به صورت‌های مالی یادشده، اظهار نظر تعدیل نشده ارائه کند، مشروط به اینکه افشای کافی در مورد مبنای حسابداری بکار گرفته شده در تهیه صورت‌های مالی، صورت گرفته باشد، اما ممکن است افزودن یک بند تأکید بر مطلب خاص را طبق استاندارد ۷۰۶^۱ در گزارش حسابرس ضروری بداند تا به این وسیله توجه استفاده‌کنندگان را به مبنای حسابداری جایگزین و دلایل بکارگیری آن جلب کند.

مناسب بودن بکارگیری مبنای حسابداری تداوم فعالیت علی‌رغم وجود شرایطی که ابهامی بااهمیت در مورد تداوم فعالیت وجود دارد (رک: بندهای ۲۲ و ۲۳)

ت-۲۶. تشخیص ابهام بااهمیت، مسئله‌ای مهم برای درک صورت‌های مالی توسط استفاده‌کنندگان می‌باشد. اختصاص بخش جداگانه‌ای از گزارش حسابرس برای اشاره به این واقعیت که ابهامی بااهمیت در ارتباط با تداوم فعالیت وجود دارد، استفاده‌کنندگان را نسبت به این شرایط هشیار می‌کند.

ت-۲۷. در پیوست این استاندارد، مثال‌هایی تشریحی از گزارش حسابرس در ارتباط با تداوم فعالیت ارائه شده است.

ت-۲۸. در بند ۲۲، حداقل اطلاعاتی که باید در گزارش حسابرس در هر یک از شرایط توصیف شده ارائه شود، مشخص گردیده است. حسابرس می‌تواند اطلاعات بیشتری را برای تکمیل اطلاعات مذکور ارائه کند تا به عنوان مثال بتواند موارد زیر را توضیح دهد:

- اینکه وجود ابهامی بااهمیت برای درک صورت‌های مالی توسط استفاده‌کنندگان، مسئله‌ای مهم تلقی می‌شود^۲، یا
- اینکه با این مسئله در حسابرسی چگونه برخورد شده است (رک: بند ت-۱)

افشای کافی ابهام بااهمیت در صورت‌های مالی (رک: بند ۲۲)

ت-۲۹. مثال تشریحی ۱ پیوست این استاندارد، نمونه‌ای از گزارش حسابرس برای مواردی است که حسابرس شواهد حسابرسی کافی و مناسب در خصوص مناسب بودن بکارگیری مبنای حسابداری تداوم فعالیت در تهیه صورت‌های مالی توسط مدیران اجرایی

^۱ . استاندارد حسابرسی ۷۰۶، "بندهای تأکید بر مطلب خاص و سایر بندهای توضیحی در گزارش حسابرس مستقل (تجدید نظر شده ۱۴۰۱)"

^۲ . استاندارد حسابرسی ۷۰۶، بند ۴

استاندارد حسابرسی ۵۷۰

تداوم فعالیت

(تجدید نظر شده ۱۴۰۱)

کسب کرده است، اما ابهامی با اهمیت در خصوص تداوم فعالیت وجود دارد که افشای کافی آن در صورت‌های مالی صورت گرفته است. در پیوست استاندارد ۷۰۰، مثال‌هایی تشریحی از جمله‌بندی‌های قابل استفاده در گزارش حسابرسی در تمام واحدهای تجاری به منظور توصیف مسؤلیت هیئت مدیره و حسابرسی در ارتباط با تداوم فعالیت ارائه شده است.

کافی نبودن افشای ابهام با اهمیت نسبت به تداوم فعالیت در صورت‌های مالی

ت-۳۰. مثال‌های تشریحی ۲ و ۳ پیوست این استاندارد، شامل مثال‌هایی از گزارش حسابرسی به ترتیب با اظهارنظر مشروط و اظهارنظر مردود، در مواردی است که حسابرسی شواهد حسابرسی کافی و مناسب در خصوص مناسب بودن بکارگیری مبنای حسابداری تداوم فعالیت در تهیه صورت‌های مالی توسط مدیران اجرایی کسب کرده است، اما افشای کافی در مورد ابهام با اهمیت صورت نگرفته باشد.

ت-۳۱. در صورت وجود موارد متعدد ابهام که برای صورت‌های مالی به عنوان یک مجموعه واحد، عمده محسوب می‌شوند، حسابرسی ممکن است در موارد بسیار نادر، عدم اظهارنظر نسبت به صورت‌های مالی را به جای درج مطالب عنوان‌شده در بند ۲۲، مناسب بداند. در استاندارد ۷۰۵، رهنمودهای لازم در خصوص این موضوع ارائه شده است.

اطلاع‌رسانی به مراجع نظارتی (رک: بندهای ۲۲ و ۲۳)

ت-۳۲. هنگامی که حسابرسی یک واحد تجاری، اشاره به مسائل مرتبط با تداوم فعالیت را در گزارش خود ضروری تلقی می‌کند، ممکن است وظیفه اطلاع‌رسانی به مراجع نظارتی مربوط را نیز در این زمینه طبق قوانین و مقررات به عهده داشته باشد.

مایل نبودن مدیران اجرایی به انجام ارزیابی توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت یا گسترش دوره تحت پوشش ارزیابی (رک: بند ۲۴)

ت-۳۳. در برخی موارد، حسابرسی ممکن است بر این باور باشد که باید از مدیران اجرایی درخواست کند که توانایی واحد تجاری به ادامه فعالیت را ارزیابی کنند یا دوره تحت پوشش ارزیابی را گسترش دهند. اگر مدیران اجرایی تمایلی به انجام این کار نداشته باشند، ممکن است ارائه اظهار نظر مشروط یا عدم اظهار نظر در گزارش حسابرسی مناسب باشد، زیرا کسب شواهد حسابرسی کافی و مناسب درباره بکارگیری مبنای حسابداری تداوم فعالیت در تهیه صورت‌های مالی توسط مدیران اجرایی، نظیر برنامه‌های مدیران اجرایی در این خصوص یا وجود عوامل تخفیف‌دهنده، مقدور نیست.

^۱ . استاندارد حسابرسی ۷۰۰، "اظهارنظر و گزارشگری نسبت به صورت‌های مالی (تجدید نظر شده ۱۴۰۱)"

استاندارد حسابرسی ۵۷۰

تداوم فعالیت

(تجدید نظر شده ۱۴۰۱)

پیوست:

(رک: بندهای ت-۲۷، ت-۲۹ و ت-۳۰)

مثال‌های تشریحی از گزارش حسابرس در ارتباط با تداوم فعالیت

مثال تشریحی ۱: گزارش حسابرس با اظهارنظر تعدیل نشده در مواردی که حسابرس به این نتیجه رسیده است که ابهامی با اهمیت در ارتباط با تداوم فعالیت وجود دارد و افشای کافی این موضوع در صورت‌های مالی صورت گرفته است.

مثال تشریحی ۲: گزارش حسابرس با اظهارنظر مشروط در مواردی که حسابرس به این نتیجه رسیده است که ابهامی با اهمیت در ارتباط با تداوم فعالیت وجود دارد و صورت‌های مالی به دلیل افشای ناکافی این ابهام، تحریف شده است.

مثال تشریحی ۳: گزارش حسابرس با اظهارنظر مردود در مواردی که حسابرس به این نتیجه رسیده است که ابهامی با اهمیت و فراگیر (اساسی) در ارتباط با تداوم فعالیت وجود دارد و افشای کافی این موضوع در صورت‌های مالی صورت نگرفته است.

استاندارد حسابرسی ۵۷۰

تداوم فعالیت

(تجدید نظر شده ۱۴۰۱)

مثال تشریحی ۱- گزارش حسابرس با اظهارنظر تعدیل نشده در مواردی که حسابرس به این نتیجه رسیده است که ابهامی با اهمیت در ارتباط با تداوم فعالیت وجود دارد و افشای کافی این موضوع در صورت‌های مالی صورت گرفته است.

مفروضات:

- مجموعه کامل صورت‌های مالی یک شرکت پذیرفته شده در بورس که از یک چارچوب ارائه منصفانه استفاده می‌کند، حسابرسی شده است. حسابرسی مذکور، حسابرسی گروه نیست (یعنی استاندارد ۶۰۰ در این حسابرسی کاربرد ندارد).
- صورت‌های مالی توسط هیئت مدیره شرکت طبق استانداردهای حسابداری (یک چارچوب با مقاصد عمومی) تهیه شده است.
- مسئولیت‌های هیئت مدیره در قبال صورت‌های مالی طبق استاندارد ۲۱۰ در قرارداد حسابرسی توصیف شده است.
- حسابرس بر اساس شواهد کسب شده به این نتیجه رسیده است که ارائه اظهارنظر تعدیل نشده (مقبول) مناسب است.
- الزامات اخلاقی مربوط که در حسابرسی بکار رفته است، آیین رفتار حرفه‌ای جامعه حسابداران رسمی ایران^۱ است.
- حسابرس بر اساس شواهد کسب شده به این نتیجه رسیده است که ابهامی با اهمیت در ارتباط با رویدادها یا شرایطی که می‌تواند تردیدی عمده نسبت به توانایی شرکت به ادامه فعالیت ایجاد کند، وجود دارد. افشای کافی ابهام با اهمیت در صورت‌های مالی صورت پذیرفته است.
- مسائل عمده حسابرسی طبق استاندارد ۷۰۱ اطلاع‌رسانی شده است.
- حسابرس سایر اطلاعات را دریافت کرده و تحریف با اهمیتی را در سایر اطلاعات تشخیص نداده است.
- حسابرس، علاوه بر حسابرسی صورت‌های مالی، مسئولیت‌های گزارشگری دیگری نیز طبق قوانین به عهده دارد.

۱. بدیهی است در صورتیکه حسابرسی واحد تجاری توسط سازمان حسابرسی انجام شود، به آیین رفتار حرفه‌ای سازمان حسابرسی اشاره می‌شود.

استاندارد حسابرسی ۵۷۰

تداوم فعالیت

(تجدید نظر شده ۱۴۰۱)

گزارش حسابرس مستقل

به مجمع عمومی عادی صاحبان سهام شرکت نمونه (سهامی عام)

گزارش حسابرسی صورت‌های مالی

اظهاری نظر

صورت‌های مالی شرکت نمونه (سهامی عام) شامل صورت وضعیت مالی به تاریخ ۲۹ اسفند ۱۴۰۱ و صورت‌های سود و زیان، سود و زیان جامع، تغییرات در حقوق مالکانه، و جریان‌های نقدی برای سال مالی منتهی به تاریخ مزبور، و یادداشت‌های توضیحی ۱ تا ...، توسط این مؤسسه حسابرسی شده است.

به نظر این مؤسسه، صورت‌های مالی یاد شده، وضعیت مالی شرکت نمونه (سهامی عام) در تاریخ ۲۹ اسفند ۱۴۰۱، و عملکرد مالی و جریان‌های نقدی آن را برای سال مالی منتهی به تاریخ مزبور، از تمام جنبه‌های بااهمیت، طبق استانداردهای حسابداری، به نحو منصفانه نشان می‌دهد.

مبنای اظهار نظر

حسابرسی این مؤسسه طبق استانداردهای حسابرسی انجام شده است. مسئولیت‌های مؤسسه طبق این استانداردها در بخش مسئولیت‌های حسابرس در حسابرسی صورت‌های مالی توصیف شده است. این مؤسسه طبق الزامات آیین رفتار حرفه‌ای جامعه حسابداران رسمی ایران، مستقل از شرکت نمونه (سهامی عام) است و سایر مسئولیت‌های اخلاقی را طبق الزامات مذکور انجام داده است. این مؤسسه اعتقاد دارد که شواهد حسابرسی کسب‌شده به عنوان مبنای اظهار نظر، کافی و مناسب است.

ابهام با اهمیت در ارتباط با تداوم فعالیت

نظر مجمع عمومی صاحبان سهام را به یادداشت توضیحی صورت‌های مالی جلب می‌نماید که نشان می‌دهد زیان خالص شرکت نمونه (سهامی عام) برای سال مالی منتهی به ۲۹ اسفند ۱۴۰۱ برابر ... میلیون ریال است و در آن تاریخ بدهی‌های جاری شرکت مبلغ ... میلیون ریال بیشتر از دارایی‌های جاری آن است. همان‌گونه که در یادداشت توضیحی صورت‌های مالی بیان شده است این رویدادها یا شرایط همراه با سایر مسائل مطرح شده در یادداشت مذکور نشان می‌دهد که ابهامی بااهمیت وجود دارد که می‌تواند تردیدی عمده نسبت به توانایی شرکت به ادامه فعالیت ایجاد کند. مفاد این بند بر اظهار نظر این مؤسسه تأثیری نداشته است.

مسائل عمده حسابرسی

منظور از مسائل عمده حسابرسی، مسائلی است که به قضاوت حرفه‌ای حسابرس، در حسابرسی صورت‌های مالی دوره جاری، دارای بیشترین اهمیت بوده‌اند. این مسائل در چارچوب حسابرسی صورت‌های مالی به عنوان یک مجموعه واحد، و به منظور اظهار نظر نسبت

استاندارد حسابرسی ۵۷۰

تداوم فعالیت

(تجدید نظر شده ۱۴۰۱)

به صورت های مالی، مورد توجه قرار گرفته اند، و اظهار نظر جداگانه ای نسبت به این مسائل ارائه نمی شود. علاوه بر مسئله مطرح شده در بخش ابهام با اهمیت در ارتباط با تداوم فعالیت، مسائل زیر به عنوان مسائل عمده حسابرسی که در گزارش حسابرسی اطلاع رسانی می شود، تعیین شده اند:

[در این قسمت، هر یک از مسائل عمده حسابرسی طبق استاندارد ۷۰۱ توصیف می شود]

سایر اطلاعات

[گزارشگری در مورد "سایر اطلاعات" طبق الزامات گزارشگری استاندارد ۷۲۰ (تجدید نظر شده ۱۴۰۱) انجام می شود- به مثال تشریحی ۱ در پیوست ۲ استاندارد ۷۲۰ (تجدید نظر شده ۱۴۰۱) مراجعه شود.]

مسئولیت های هیئت مدیره در قبال صورت های مالی

[در این خصوص، گزارشگری طبق استاندارد ۷۰۰ (تجدید نظر شده ۱۴۰۱) انجام می شود- به مثال تشریحی ۱ مندرج در استاندارد ۷۰۰ (تجدید نظر شده ۱۴۰۱) مراجعه شود.]

مسئولیت های حسابرسی در حسابرسی صورت های مالی

[در این خصوص، گزارشگری طبق استاندارد ۷۰۰ (تجدید نظر شده ۱۴۰۱) انجام می شود- به مثال تشریحی ۱ مندرج در استاندارد ۷۰۰ (تجدید نظر شده ۱۴۰۱) مراجعه شود.]

گزارش در مورد سایر الزامات قانونی و مقرراتی

[در این خصوص، گزارشگری طبق استاندارد ۷۰۰ (تجدید نظر شده ۱۴۰۱) انجام می شود- به مثال تشریحی ۱ مندرج در استاندارد ۷۰۰ (تجدید نظر شده ۱۴۰۱) مراجعه شود.]

[تاریخ گزارش حسابرسی] [امضای مدیر مسئول کار و شریک یا فرد واجد شرایط دیگری در مؤسسه]

[نشانی حسابرسی- معمولاً در سربرگ مؤسسه حسابرسی درج می شود]

استاندارد حسابرسی ۵۷۰

تداوم فعالیت

(تجدید نظر شده ۱۴۰۱)

مثال تشریحی ۲- گزارش حسابرس با اظهار نظر مشروط در مواردی که حسابرس به این نتیجه رسیده است که ابهامی با اهمیت در ارتباط با تداوم فعالیت وجود دارد و صورت‌های مالی به دلیل افشای ناکافی این ابهام، تحریف شده است.

مفروضات:

- مجموعه کامل صورت‌های مالی یک شرکت پذیرفته شده در بورس که از یک چارچوب ارائه منصفانه استفاده می‌کند، حسابرسی شده است. حسابرسی مذکور، حسابرسی گروه نیست (یعنی استاندارد ۶۰۰ در این حسابرسی کاربرد ندارد).
- هیئت مدیره برای تهیه صورتهای مالی شرکت از استانداردهای حسابداری (یک چارچوب با مقاصد عمومی) استفاده کرده است.
- مسئولیت‌های هیئت مدیره در قبال صورت‌های مالی طبق استاندارد ۲۱۰ در قرارداد حسابرسی توصیف شده است.
- الزامات اخلاقی مربوط که در حسابرسی بکار رفته است، آیین رفتار حرفه‌ای جامعه حسابداران رسمی ایران^۱ است.
- حسابرس بر اساس شواهد کسب شده به این نتیجه رسیده است که ابهامی با اهمیت در ارتباط با رویدادها یا شرایطی که می‌توانند تردیدی عمده نسبت به توانایی شرکت به ادامه فعالیت ایجاد کنند، وجود دارد. در یادداشت توضیحی... صورت‌های مالی، به مبلغ تسهیلات مالی دریافتی و سررسید تسهیلات مذکور اشاره شده است. با وجود این، در صورت‌های مالی به اثر افزایش تسهیلات شرکت یا دسترسی شرکت به تسهیلات بیشتر یا اینکه چنین وضعیتی گویای ابهامی با اهمیت است اشاره‌ای نشده است.
- صورت‌های مالی بدلیل افشای ناکافی ابهام با اهمیت، حاوی تحریفی با اهمیت است. به دلیل اینکه اثر افشای ناکافی ابهام با اهمیت بر صورت‌های مالی با اهمیت ولی غیر فراگیر است، اظهار نظر مشروط ارائه شده است.
- مسائل عمده حسابرسی طبق استاندارد ۷۰۱ اطلاع‌رسانی شده است.
- مسئله‌ای که سبب اظهار نظر مشروط نسبت به صورت‌های مالی شده است، "سایر اطلاعات" را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد.
- حسابرس، علاوه بر حسابرسی صورت‌های مالی، مسئولیت‌های گزارشگری دیگری نیز طبق قوانین به عهده دارد.

۱. بدیهی است در صورتیکه حسابرسی واحد تجاری توسط سازمان حسابرسی انجام شود، به آیین رفتار حرفه‌ای سازمان حسابرسی اشاره می‌شود.

استاندارد حسابرسی ۵۷۰

تداوم فعالیت

(تجدید نظر شده ۱۴۰۱)

گزارش حسابرس مستقل

به مجمع عمومی عادی صاحبان سهام شرکت نمونه (سهامی عام)

گزارش حسابرسی صورت‌های مالی

اظهار نظر مشروط

صورت‌های مالی شرکت نمونه (سهامی عام) شامل صورت وضعیت مالی به تاریخ ۲۹ اسفند ۱۴۰۱ و صورت‌های سود و زیان، سود و زیان جامع، تغییرات در حقوق مالکانه، و جریان‌های نقدی برای سال مالی منتهی به تاریخ مزبور، و یادداشت‌های توضیحی ۱ تا ...، توسط این مؤسسه حسابرسی شده است.

به نظر این مؤسسه، به استثنای آثار مورد مندرج در بخش مبانی اظهار نظر مشروط، صورت‌های مالی یاد شده، وضعیت مالی شرکت نمونه (سهامی عام) در تاریخ ۲۹ اسفند ۱۴۰۱، و عملکرد مالی و جریان‌های نقدی آن را برای سال مالی منتهی به تاریخ مزبور، از تمام جنبه‌های بااهمیت، طبق استانداردهای حسابداری، به نحو منصفانه نشان می‌دهد.

مبانی اظهار نظر مشروط

تسهیلات مالی به شرح یادداشت توضیحی ... صورت‌های مالی، در تاریخ ۲۰ اردیبهشت ۱۴۰۲ سررسید خواهد شد و مبلغ آن باید در تاریخ یاد شده بازپرداخت شود. شرکت تا تاریخ تهیه این گزارش نتوانسته است تسهیلات مذکور را تمدید یا تسهیلات جدیدی را جایگزین آن کند. این شرایط نشان‌دهنده ابهامی بااهمیت است که می‌تواند تردیدی عمده نسبت به توانایی شرکت به ادامه فعالیت ایجاد کند. افشای کافی این موضوع در صورت‌های مالی صورت نگرفته است.

حسابرسی این مؤسسه طبق استانداردهای حسابرسی انجام شده است. مسئولیت‌های مؤسسه طبق این استانداردها در بخش مسئولیت‌های حسابرس در حسابرسی صورت‌های مالی توصیف شده است. این مؤسسه طبق الزامات آیین رفتار حرفه‌ای جامعه حسابداران رسمی ایران، مستقل از شرکت نمونه (سهامی عام) است و سایر مسئولیت‌های اخلاقی را طبق الزامات مذکور انجام داده است. این مؤسسه اعتقاد دارد که شواهد حسابرسی کسب شده به عنوان مبانی اظهار نظر مشروط، کافی و مناسب است.

سایر اطلاعات

گزارشگری در مورد "سایر اطلاعات" طبق الزامات گزارشگری استاندارد ۷۲۰ (تجدید نظر شده ۱۴۰۱) انجام می‌شود - به مثال تشریحی ۴ در پیوست ۲ استاندارد ۷۲۰ (تجدید نظر شده ۱۴۰۱) مراجعه شود. آخرین بند بخش "سایر اطلاعات" در مثال تشریحی ۴ برای توصیف مسئله خاصی که موجب اظهار نظر مشروط شده و "سایر اطلاعات" را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد، درج شده است. [

مسائل عمده حسابرسی

منظور از مسائل عمده حسابرسی، مسائلی است که به قضاوت حرفه‌ای حسابرس، در حسابرسی صورت‌های مالی دوره جاری، دارای بیشترین اهمیت بوده‌اند. این مسائل در چارچوب حسابرسی صورت‌های مالی به عنوان یک مجموعه واحد، و به منظور اظهار نظر نسبت

استاندارد حسابرسی ۵۷۰

تداوم فعالیت

(تجدید نظر شده ۱۴۰۱)

به صورت‌های مالی، مورد توجه و رسیدگی قرار گرفته‌اند و اظهارنظر جداگانه‌ای نسبت به این مسائل ارائه نمی‌شود. علاوه بر مسائل درج شده در بخش مبانی اظهارنظر مشروط، مسائل زیر به عنوان مسائل عمده حسابرسی که در گزارش حسابرس اطلاع‌رسانی می‌شود، تعیین شده‌اند:

[در این قسمت، هر یک از مسائل عمده حسابرسی طبق استاندارد ۷۰۱ توصیف می‌شود.]

مسئولیت‌های هیئت مدیره در قبال صورت‌های مالی

[در این خصوص، گزارشگری طبق استاندارد ۷۰۰ (تجدید نظر شده ۱۴۰۱) انجام می‌شود- به مثال تشریحی ۱ مندرج در استاندارد ۷۰۰ (تجدید نظر شده ۱۴۰۱) مراجعه شود.]

مسئولیت‌های حسابرس در حسابرسی صورت‌های مالی

[در این خصوص، گزارشگری طبق استاندارد ۷۰۰ (تجدید نظر شده ۱۴۰۱) انجام می‌شود- به مثال تشریحی ۱ مندرج در استاندارد ۷۰۰ (تجدید نظر شده ۱۴۰۱) مراجعه شود.]

گزارش در مورد سایر الزامات قانونی و مقرراتی

[در این خصوص، گزارشگری طبق استاندارد ۷۰۰ (تجدید نظر شده ۱۴۰۱) انجام می‌شود- به مثال تشریحی ۱ مندرج در استاندارد ۷۰۰ (تجدید نظر شده ۱۴۰۱) مراجعه شود.]

[امضای مدیر مسئول کار و شریک یا فرد واجد شرایط دیگری در مؤسسه]

[تاریخ گزارش حسابرس]

[نشانی حسابرس- معمولاً در سربرگ مؤسسه حسابرسی درج می‌شود]

استاندارد حسابرسی ۵۷۰

تداوم فعالیت

(تجدید نظر شده ۱۴۰۱)

مثال تشریحی ۳ - گزارش حسابرس با اظهار نظر مردود در مواردی که حسابرس به این نتیجه رسیده است که ابهامی با اهمیت و فراگیر (اساسی) در ارتباط با تداوم فعالیت وجود دارد و افشای کافی این موضوع در صورت‌های مالی صورت نگرفته است.

مفروضات:

- مجموعه کامل صورت‌های مالی یک شرکت غیربورسی که از یک چارچوب ارائه منصفانه استفاده می‌کند، حسابرسی شده است. حسابرسی مذکور، حسابرسی گروه نیست (یعنی استاندارد ۶۰۰ در این حسابرسی کاربرد ندارد).
- هیئت مدیره برای تهیه صورت‌های مالی شرکت از استانداردهای حسابداری (یک چارچوب با مقاصد عمومی) استفاده کرده است.
- مسئولیت‌های هیئت مدیره در قبال صورت‌های مالی طبق استاندارد ۲۱۰ در قرارداد حسابرسی توصیف شده است.
- الزامات اخلاقی مربوط که در حسابرسی بکار رفته است، آیین رفتار حرفه‌ای جامعه حسابداران رسمی ایران^۱ است.
- حسابرس بر اساس شواهد کسب شده به این نتیجه رسیده است که ابهامی با اهمیت در ارتباط با رویدادها یا شرایطی که می‌تواند تردیدی عمده نسبت به توانایی شرکت به ادامه فعالیت ایجاد کند، وجود دارد و شرکت در آستانه ورشکستگی است. ضمناً افشای لازم در ارتباط با ابهام با اهمیت در صورت‌های مالی صورت نگرفته است. از آنجا که اثر حذف این اطلاعات بر صورت‌های مالی با اهمیت و فراگیر (اساسی) است اظهار نظر مردود ارائه می‌شود.
- حسابرس ملزم به اطلاع‌رسانی مسائل عمده حسابرسی طبق استاندارد ۷۰۱ نیست و قصد انجام این کار را ندارد.
- مسئله‌ای که سبب اظهار نظر مردود نسبت به صورت‌های مالی شده است، "سایر اطلاعات" را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد.
- حسابرس، علاوه بر حسابرسی صورت‌های مالی، مسئولیت‌های گزارشگری دیگری نیز طبق قوانین به عهده دارد.

گزارش حسابرس مستقل

به مجمع عمومی عادی صاحبان سهام شرکت نمونه (سهامی خاص)

گزارش حسابرسی صورت‌های مالی

اظهار نظر مردود

صورت‌های مالی شرکت نمونه (سهامی خاص) شامل صورت وضعیت مالی به تاریخ ۲۹ اسفند ۱۴۰۱ و صورت‌های سود و زیان، سود و زیان جامع، تغییرات در حقوق مالکانه، و جریان‌های نقدی برای سال مالی منتهی به تاریخ مزبور، و یادداشت‌های توضیحی ۱ تا ...، توسط این مؤسسه حسابرسی شده است.

به نظر این مؤسسه، به دلیل اساسی بودن اطلاعات افشا نشده به شرح مندرج در بخش مبانی اظهار نظر مردود، صورت‌های مالی یاد شده، وضعیت مالی شرکت نمونه در تاریخ ۲۹ اسفند ۱۴۰۱، و عملکرد مالی و جریان‌های نقدی آن را برای سال مالی منتهی به تاریخ مزبور،

۱. بدیهی است در صورتیکه حسابرسی واحد تجاری توسط سازمان حسابرسی انجام شود، به آیین رفتار حرفه‌ای سازمان حسابرسی اشاره می‌شود.

استاندارد حسابرسی ۵۷۰

تداوم فعالیت

(تجدید نظر شده ۱۴۰۱)

طبق استانداردهای حسابداری، به نحو منصفانه نشان نمی دهد.

مبنای اظهار نظر مردود

سررسید تسهیلات مالی شرکت فرا رسیده است و باید تا تاریخ ۲۹ اسفند ۱۴۰۱ بازپرداخت می گردید. شرکت نتوانسته است تسهیلات مذکور را تمدید یا تجدید کند و در حال بررسی ورشکستگی است. این وضعیت نشان دهنده وجود ابهامی اساسی است که می تواند تردیدی عمده نسبت به توانایی شرکت به ادامه فعالیت ایجاد کند. افشای کافی این موضوع در صورت های مالی صورت نگرفته است.

حسابرسی این مؤسسه طبق استانداردهای حسابرسی انجام شده است. مسئولیت های مؤسسه طبق این استانداردها در بخش مسئولیت های حسابرس در حسابرسی صورت های مالی توصیف شده است. این مؤسسه طبق الزامات آیین رفتار حرفه ای جامعه حسابداران رسمی ایران، مستقل از شرکت نمونه است و سایر مسئولیت های اخلاقی را طبق الزامات مذکور انجام داده است. این مؤسسه اعتقاد دارد که شواهد حسابرسی کسب شده به عنوان مبنای اظهار نظر مردود، کافی و مناسب است.

سایر اطلاعات

[گزارشگری در مورد "سایر اطلاعات" طبق الزامات گزارشگری استاندارد ۷۲۰ (تجدید نظر شده ۱۴۰۱) انجام می شود- به مثال تشریحی ۵ در پیوست ۲ استاندارد ۷۲۰ (تجدید نظر شده ۱۴۰۱) مراجعه شود. آخرین بند بخش "سایر اطلاعات" در مثال تشریحی ۵ برای توصیف مسئله خاصی که موجب اظهار نظر مردود شده و "سایر اطلاعات" را نیز تحت تأثیر قرار می دهد، درج شده است.]

مسئولیت های هیئت مدیره در قبال صورت های مالی

[در این خصوص، گزارشگری طبق استاندارد ۷۰۰ (تجدید نظر شده ۱۴۰۱) انجام می شود- به مثال تشریحی ۱ مندرج در استاندارد ۷۰۰ (تجدید نظر شده ۱۴۰۱) مراجعه شود.]

مسئولیت های حسابرس در حسابرسی صورت های مالی

[در این خصوص، گزارشگری طبق استاندارد ۷۰۰ (تجدید نظر شده ۱۴۰۱) انجام می شود- به مثال تشریحی ۱ مندرج در استاندارد ۷۰۰ (تجدید نظر شده ۱۴۰۱) مراجعه شود.]

گزارش در مورد سایر الزامات قانونی و مقرراتی

[در این خصوص، گزارشگری طبق استاندارد ۷۰۰ (تجدید نظر شده ۱۴۰۱) انجام می شود- به مثال تشریحی ۱ مندرج در استاندارد ۷۰۰ (تجدید نظر شده ۱۴۰۱) مراجعه شود.]

[امضای مدیر مسئول کار و شریک یا فرد واجد شرایط دیگری در مؤسسه]

[تاریخ گزارش حسابرس]

[نشانی حسابرس- معمولاً در سربرگ مؤسسه حسابرسی درج می شود]